

Basiel Albert Verbeken

Geboren op 15-08-1915 te Overmere

Overleden op 18-11-1959 te Overmere

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Och, het leven dat Gij mij geeft is maar een handbreedte lang; mijn levensduur is als een niets voor U; rook is elke mens die leeft. (Ps. 39,6)

BID VOOR DE ZIELERUST VAN
DE HEER

Basiel, Albert VERBEKEN

echtgenoot van Mevrouw Irène ROGIERS,
Oud-strijder & oud-krijgsgevangene der oorlog '40-48
Vereerd met de herinneringsmedaille van de oorlog
1940-45 en de medaille van de krijgsgevangene,

voor het tijdelijke leven geboren te Overmere, op 15 augustus 1915, en er naar het eeuwige geroepen op 18 nov. 1959, na gesterkt te zijn door de H. H. Sacramenten der ernstige zieken en de Pauselijke Zegen.

Sneller dan de draad door de wever, zijn mijn dagen afgesneden; zij zijn heengevlogen zonder mij enige hoop op genezing te laten. Gedenk, o Heer, dat mijn leven slechts een adem is en dat mijn ogen de goederen dezer aarde niet meer zullen zien. Zie nu ga ik rusten in het stof des grafs en wanneer gij mij's morgens zult zoeken, zal ik er niet meer zijn.

(Job, VII, 6-7, 21)

Vervloekt en ongezegend is het lijden, totdat men leert onder het kruis te staan... De Almachtige God heeft onze dierbare overledene maandenlang beproefd door het lijden, gelijk het goud in de smeltoven. Om martelaar te zijn is geen zwaard noch vuur nodig; het volstaat verduidelijk te lijden. In de beproeving die hem louterde, was deze eens zo schrander en bewaame man, geduldig en verdraagzaam. Zonder de minste klacht zag hij met kalme moed alles, ook het pijnlijkste, aan zich voorbijgaan, in de hoop op een beter leven.

Zijn oprechte inborst maakt hem vele vrienden en de edele gevoelens van zijn hart verschaften hem eenieders achting. Allen hebben wij hem gekend als de onvermoeibare en onophoudend werkzame arbeider die zorg droeg voor zijn huisgezin, trouwe echtgenoot als hij was, een beste vader. Doch onverwachts kwam een zware ziekte zijn sterkte voor goed neervellen. Gesterkt door de veelvuldige H. Communie en de verdiensten van het H. Misoffer zag hij zijn laatste uur naderen met een volkomen onderwerping aan Gods H. Wil, hetgeen voor de stervenden de grootste genade is en voor de levenden de zoetste troost.

Mijn beminde echtgenote, zo jong nog worden wij onbarmhartig gescheiden en toch.. moogt gij niet treuren. Gods wil is geschied... Ik leef voort in de kinderen. Ik dank U, maar hoe kan ik U danken voor de dagen en nachten die gij voor mij opgeofferd hebt.

Lieve kinderen, we hielden zo van mekaar. Nu ik er niet meer ben, schaaft U rond moeder en weet haar innige troost, terwijl ik van uit de hemel over U allen waak. En vergeet ook niet dagelijks voor vader te bidden.

Beminde moeder, broer, zusters en familie, mijn afscheid is geen vaarwel, maar een „tot weerziens Hierboven.“ Weest ondertussen een liefdevolle steun voor de dierbaren die ik achterlaat.

Akten van Geloof, Hoop, Liefde en Berouw

(7 j. aflaat)

De familiën **VERBEKEN-DE BOCK**
ROGIERS en WILLEMS

danken U oprecht voor Uw
blijken van deelneming.

INBOCHT-SENT